

Koruta. ^{Tu} zdaj je prišlo na denj, kakor je moralo
 biti... zdaj, ko se podira skop naš ujim...
 Vi imate kakke oči, kakor jih je imela Vaša
 mati; ustvarjene so samo za solze... Pojdite
 odkor, čim prejje... Zdravstovajte, gospodine
 Ana!

Marta od doma.

Marta. Kje je Jakob?... Tam doli prihajajo
 vsi to bog, kakšno življenje.

Ana. Kdo prihaja?

Marta. Delavci iz tovarne, denarje zahtevajo...
 jaz se vojim zanj... nes je že iz sebe... bog... Vi bi
 jih potlačili, Koruta... in zdaj odhajate od nas...
 ves svet nes ostavlja.

Koruta. Tu se ne da potlačiti... nihče ne mara
 besed namesto denarja... Bog z Vami.

Marta. Da bi mogel človek tako odkor... ^{in denar.}
 (Koruta odide.)
 stran... Kakšno življenje!... Ali Ana, jaz vam govo-
 rila s tako... Vie se lahko premeni.

Ana. Kako bi se premenilo, selka Marta?

Marta. Poslušaj, Ana... Ali moram pogledati v oči
 svojega očeta, da bi se v sici ne zabolelo? Vie
 moramo pogledati, ~~in Bog~~... Kako gremo zmirom
 bolj nazbol... Tu vse je zdaj v Trojih rokah,
~~in jaz imam se~~... Kje je Jakob? Čuj jih,

Delavci so na koridorju... Pogledaj na vrh! ^{obednico}
~~Ana~~ ^{Ana} ~~Marta~~ ^{Marta} ~~2. nivoj~~ ^{2. nivoj} (Ana pride do vrta in jedilnice.)
~~Čuj jih~~ Jakob Ruda odzvanja skozi jedilnico.

Ruda (precej velika, ruda postava, polna, temna brada, pomislan
 s sivimi nitmi, bled obraz, celo prebaja v pleni, malo
 zehisto z redkimi lasmi; ~~obliki~~ ognjen s sivimi površini hom,
 mehak in klobuk.) Ali se ni bilo Broša?

Marta. Broša?

Ruda. Da, ob petih je krehel je, da guide... Kdo je zunan?
^{Da ima nekaj posebnega.}

Marta. Delavci iz tovarne.

Troji Delavci od doma.

Ruda. Bog vas spini, kako se vam godi?
 1. Del. Llesko, gospod Ruda.

4.
Ruda. Meni tudi. Zdej je iploh slabo življenje na svetu. A odkod to nečujie, da 4 nas vidim?

1. del. Skvar je taka. Čakali smo na placo dva tedna, ⁱⁿ zdej ~~pa~~ ne moremo več.

Ruda. Kaj torej mislite storiti?

2. del. Jaz imam stroke doma.

Ruda. ^{Rzgovorite se z} ~~Imate~~ bogom, ki je blagoslovil vašo ženo. Toda povejte razločno, kaj zahtevate od mene?

3. del. Denarja.

1. del. Poslali so nas dungi in narocili so nam kole: dajte nam, kar ste nam dolžni in recite, ali naj delamo naprej ali naj nehamo. Tam doli je vse tako zmedeno, ~~in~~ pozabljeno in brez vsacega reda, kakor bi ne bilo nobenega gospodarja več. Razšli bi se bili že davno; toda če zaprete kovarno, ostanejo ljudje na cesti, ~~in ne vedo, kam bi se dejali.~~ Zato hočejs, da jim razložite, kaj mislite.

Ruda. Cemu to, dragi moji? Stojite popolnoma po svoji glavi, kakor se vam najbolj zdi. Če hočete delati naprej, - svobodno vam; delo krepi živce in ohranjuje veznega duha. ~~Ali~~ Če vam to ne ugaja, sedaj se lepo razidite in zaklenite vrata za saboj, nihče vas ne bo klical nazaj.

7. del. Ali je to resno?

Ruda. Za boga! kaj sem govoril s smehljajočim obrazom?

3. del. ~~Ali~~ Kje je naš zaslužek?

2. del. ~~Trijatelj,~~ ^{kuha} ~~ta se je relativna~~ ^{Minimamo,} ~~in bi jedli.~~

Ruda. Jaz imam se manj; jaz nimam zraka, da bi dihal. Resnično vam povem, jaz nimam ničesar. Zdej gostijem duhu semo za silo; jiti ali pojati injem odidem odkod s palico v roki in zveco na rami. Niti suhnja na meni ni več moja. ~~Pa~~ siromaki, ~~ali~~ vi se mi smilite. Kruha nimate? ... da vidimo. (Zvlece denarico)

Ona obni svoj žep; pogledj če je kaj v njem. Morda dobimo koliko, da kupite bombonov za stroke.

German. Jay bi ne) storil ničesar; del) bi roke
v zep in čakal.

Marta prinese vino in odide.

Ruda. Predstavlja) si samo

3. prizor.
~~2. prizor.~~

(Krecej debelohant clovek z rdeco
redko brado, solatin obdrgom; v
pr) jako spijeni in zabujani; a ne
razcapani sbleki.)

Ruda. German.

Ruda. Jay sem kupenel po teli, dragi moj German, ^{sinovi.}
Kidi blize in sidi... Ali si lahko volje?

German. Jako dobra volje, gospod.

Ruda. Pravili so mi, da si ~~sedeljo~~ igral na
harmoniko in plesal.

German. Tako je, ^{gahaj} - ~~sema~~ bi ne plesal?

Ruda. Dovolj korej, da te upam ob dobro voljo.

Marta prinese vino in odide.

Ruda. Ovedati ti hocim namrec kako ~~postoj~~ zgodbo.

Tam doli nekje je zivel ^{svoje dni} ~~nek~~ clovek, ki je imel
lepo zeno. Jako lepa zeno, za bogga, - uzejala je
kudi meni... Ti se tako stvar ne menis German?
Tebi je dolgčas, ^{se} se govoris o lepih zenuh?

German. Zelo dolgčas.

Ruda. Dobro. - Jay mislim, da je ta clovek
ljubil svojo zeno. Ali naj bo to kakakoli; - resnica
je, da jo je pretepal, takler mu ni naposled
lahote pelagoma izdihnula pod rokami... German,
ti si se zmirom dobre volje?

German. Ničesar ne pogrešam.

Ruda. Tu predstavlja) si: Stirinajet Duij po
pogrebu je neke jasne noci ~~popoela~~ njegove
kisa, da ni sekalo drugoga, kakor ozgju dimnik.
Kovisti ni imel dobri) clovek od tega nobene,
a kljub temu so govorniki, da je bil sem zapalil
svoj dom.

German. On je pac moral vedet. Cemu ga je
zapalil. ^{ko si slovel ob skru} ^{uhje} ^{delo} ^{stiji}, da ti
glede cy ramo ^{traji} ^{mrtna zena.}

Ruda. Izbornu je vedel, visto natanko je vedel! -

Jay ti povem, German, cemu si bil ^{ko} ^{ti sam namrec!} storil. ^{ko}
Kadar si odpul marta, da ti stopil v sobo,
pehale so ke nevidne roke na cesto; skene
so se ozile ker so padale nate. ~~Et~~ Kadar si
hotel pobegniti, zastajal ti je korak in

~~celo... da me je ljubila, a kako si
mislil...? Rude. Ti praviš, da me je ljubila~~

~~Jerman. E se vzame stvar tako, kakor je
je videlo z navadnim očmi, keraj je bi
ni... ljubila. Na svet je mnogo,~~

~~Rude. Molči, za boga, jaz nočem, da bi slisal
samega sebe... ~~ki ljubim tebe, od govorci mi
na uprtaje, ki bi moral jaz sem od govorci~~~~

~~pravil, da je sedela ^{Marij} sam nad ^{skalo} ~~skalo~~
na ovi skali. Kaj je ^{kaj} mislila? ~~keraj je tako
sedela? Ali je ni bilo strah, da strahne glo-
bovine, da črne vode, ki leži sam doli misno
in tako, kakor stajena kri?~~~~

~~Jerman. Na obrazu te ji ni poznala groza.
Gledala je dol s čisto mirnimi očmi.~~

~~Rude. Zakaj misliš, da se ni odločila?
Jerman. ~~Če s kako?~~~~

~~Rude. ~~Če s ti mi praviš?~~~~

~~Jerman. ~~Pravil, ste mi veliko doluge.~~~~

~~Rude. Teža te nisem pustil... ^{me razumel} A povej mi ti,
ki si čisto hladen in miren clovek, da mi
ne ostane ničesar več. V meni je navarec
koliko umazane božaljivosti, da nočem spoznat
jaz ^{jaz} ~~popolnoma nepotrebem na svetu.~~
^{popolnoma nepotrebem na svetu.} ~~da bi se sam doli globoko doli
med skalami, na mchem maku, na dnu vode.
Ne bilo bi se kuha bati, da bi ostalo
moje kuplo kam v dolino... Tu kam je kemar;
ne vidi se nikamor in ne slisi se drugega
kot sinenja hrastov visoko nad skalami...
To bi bilo čudovito.~~~~

~~Jerman. ~~Prodali vam bodo kaj vse?~~~~

~~Rude. ~~Faka pravi. To ti je znano.~~~~

~~Jerman. ~~Tu guma, tu guma, se vam zdi, da ne
morete živeti? Dobro, zdi se ti, da je vse izgubljeno za te.~~~~

~~Rude. ~~Ne, jaz ne. Rude. Zame je vse izgubljeno.~~~~

Jermain. Touj bi bil svet jato lahak, se bi bili
vi sami. A na vso nevedo ^{imate stisko} ~~vas je obremenila~~
~~zasa~~ ~~stisko~~ ribno.

Ruda (po kmetu odmoru, z drugim glom). Petavi me.

Jermain (~~petave~~) ~~je~~ ~~pa~~ ~~se~~ ~~lebo~~ ~~Mogoce~~ ~~je~~ ~~seveda~~, ~~da~~
~~se~~ ~~ga~~ ~~obrne~~ ~~vsa~~ ~~stvar~~ ~~na~~ ~~zelo~~ ~~prejeto~~ ~~pravijo~~,
~~da~~ ~~se~~ ~~je~~ ~~galjabil~~ ~~gospod~~ ~~Broj~~ ~~gospod~~ ~~Broj~~

Ana. ~~Jaz~~ ~~sem~~ ~~sem~~ ~~je~~ ~~bitel~~, ~~ni~~ ~~mo~~ ~~grede~~,
~~gd~~ ~~se~~ ~~ne~~ ~~ve~~ ~~raj~~, ~~se~~ ~~se~~ ~~ne~~ ~~mo~~ ~~tim~~. ~~Govori~~
~~je~~ ~~na~~ ~~ne~~ ~~ne~~ ~~vedo~~ ~~pr~~ ~~jaz~~ ~~no~~; ~~in~~ ~~ne~~ ~~je~~ ~~na~~ ~~se~~ ~~mu~~
~~so~~ ~~pode~~, ~~setudi~~ ~~je~~ ~~ze~~ ~~malo~~ ~~v~~ ~~letih~~. ~~Tu~~ ~~on~~
~~je~~ ~~bo~~ ~~git~~.

Ruda. Bogat je. Kaj nas to briga? —

Prizatelj, ki ima? stupene vsi. Ti vidis
dobro ~~veo~~ ~~gaj~~ ~~lobo~~, ~~ki~~ ~~je~~ ~~v~~ ~~men~~ ~~in~~ ~~koliko~~
~~sem~~ ~~veden~~ ~~in~~ ~~kabino~~ ~~pobal~~ ~~in~~ ~~bo~~ ~~bi~~ ~~bil~~
~~v~~ ~~stani~~ ~~napraviti~~...

4. prizor.

Raysonja. Alma Dobnikova. Ana.

Alma (za seboj). Ana! (Odprti vrat, gledaj na desno)

Prizatelj, ~~gospod~~ ~~Ruda~~. ~~Ti~~ ~~si~~ ~~Alma~~, ~~papi~~?

Ruda. Dobro dan, gospodinja Alma. (Odprti

vrat ~~in~~ ~~vedel~~ ~~se~~.) Ana! (Jermain.) ~~Glava~~ ~~ki~~

bo ~~kada~~ ~~za~~ ~~ne~~ ~~vedo~~, ~~oglas~~ ~~se~~ ~~lahko~~ ~~ku~~ ~~kaj~~.

Jaz ~~vidim~~ ~~rav~~ ~~take~~ ~~br~~ ~~g~~ ~~ob~~ ~~raz~~ ~~e~~ ~~kak~~
~~je~~ ~~bo~~ ~~g~~.

Jermain (~~z~~ ~~g~~ ~~je~~). Alma ~~g~~ ~~o~~ ~~p~~ ~~r~~ ~~o~~ ~~z~~ ~~o~~ ~~r~~ ~~o~~. (Dobroh. zava)

Ana. Ah, hi si, Alma? Po dolgem ~~casu~~. (Odite na desno)

Ruda. ~~Je~~ ~~pr~~ ~~ite~~ ~~Broj~~, ~~po~~ ~~klic~~ ~~me~~. (Odite ~~na~~ ~~desno~~ ~~levo~~)

Alma. Ali je vse res? ~~na~~, ~~ja~~ ~~sem~~ ~~Prizatelj~~

ki ~~beli~~ ~~na~~ ~~vso~~ ~~sapo~~... Ali je ~~se~~ ~~res~~?

Ana. ~~Jaz~~ ~~se~~ ~~sem~~, ~~O~~ ~~cem~~ ~~govori~~?

Alma. Ah... no! Kaj res mislis, da se da skis?

vati kaj kacega? Za boga, in jaz sem bila

prepicana, da si netvarjena svetnica, umna

Ana. Nicesar hi ne ~~je~~ ~~vem~~ ~~povedati~~, ~~jaz~~
~~sem~~ ~~popolu~~ ~~na~~ ~~redol~~ ~~na~~ ~~nav~~ ~~ku~~ ~~o~~ ~~jo~~ ~~skis~~ ~~no~~ ~~ost~~ ~~jo~~.

delje

Alma. Tako! - Dovolj kary, da bi razodeneu omdovito
novico. ~~Fine~~ (Tijje.) Ti se moji!

Ana. Ah!

Alma. Kako se ti zdi? Ali ni to nekaj stvarnega?

Ana. Meni je do cela neznano.

Alma. In to odgovorjati s takim svetim,
nedolžnim obrazom? ... Mi drugi grešniki smo
vsaj odhitorenci. Jaz ne pustiko ... ali ima
kakšno znamenje?

Ana. Ne kadim.

Alma. Leveda ne, ti si filintejec. - Pa ne boji se, to
~~bo se vse pristo~~ pride se vse. Tako življenje, kot ga bo
imela ti! Jaz si semo predstavljam, kaj bi
pocela, da bi bila na tvojem mestu. Najprej
v Pariz, vsekakor v Pariz! Tam mora biti življenje
hoj! In ti s svojo lepoto, in s svojim bogastvom,
vznemirjale boš pol sveta. Različni fraki se
bodo sukali krog tebe, uniforme se bodo
priklanjale ...

Ana. Jaz se ne razumem.

Alma. Ne delaj se ... Bros vendar ne bo pustil,
da bi umirala v tem dolgočasnem gnezdu?

Ana. Bros?

Alma. Bros, desetkrat Bros, - kdo drugi? ...
Ali ga ne pričakujes ravnoškar, - ali te ni nam,
da se bližis tako ... brezobzirno? ... Rokho ... Ja
ti gratuliram; napravila si si meništno! ... Pri
nas, vidis, ne gre tako gladko ... Tam dol, kiti
inženjerji ... to ni nič varnega. Železnica bo
kmalu v kraju in potem lahko = strepejo
prik ot svojih podplator in gledale bomo
ga njimi z dolžimi obrabi ... Jaz se tudiim
po svojih močeh, da uklenem ^{Kvintjan} Kätthlerja
kolikor mogoče krdno ... a kdo ve, kaj se lahko
zgodí; mama je prevec neodna in sili se vnes
popolnoma po nepotrebnem ...

Ana. A oprosti, Alma, ti si grozovita ženka.

Alma (grindens). di ... kaj delai ti kako drugace?

Ana. Kaj sem storila? Kaj te počenja in meni je vse to čisto megleno.

Alma. ~~Moja~~ misli, da ti bo kdo verjel, da si se zaljubila v Broser običaj? ... Naravnost, Ana, - ljudje se čudijo, da je v tebi koliko vrhdujega razuma... Ne misli, da se kdo zgraža nad tebo; nikakor ne! A tega bi si dolej ne ^{samizla} ~~mislila~~ o tebi živa duša... Napisal imam prav. Broser je menda neizmerno bogat.

Ana (vzgemirjeno). Ali je to resnica?

Alma. Kako?

Ana. O njegovem bogastvu?

Alma. Ha, ha... torej nisi se popolnoma na jasnem? O ti...! A potolaj se; čudovito je bogat; krogec, podjetnik, kakorinega ni več na svetu... Lahko si misla!

Ana (gre v stran, zakuje z roko oči). O bog!

Alma. Ja, ~~da~~ - človek ima pri tacihi stvarih se zmirom nekaj neumnega v sebi. Ali se je Dolinar že videl?

Ana (obitane). Kedar?

Alma. Torej ~~ti~~ ne veš, da se je vrnil? - Godi se mu kakor zasluži. Cemu se je šel potepat po svetu!... Kaj ti ni nič pisal?

Ana. Ne.

Alma. Danes je bil pri nas, spodaj v gostilni. Govoriti so ravno o tebi in o Broseru; on je nekaj časa prlušal, nato pa je vzel klobuk in odšel. Bil je blede kakor žid.

Ana. Kaj se je zgodilo z menoj; o bog! Res ~~mi~~, Alma, kaj hočem storiti?

Alma. Ah, ti si stvoja; kaj bi ne premišljevala veliko. Saj ni tebe, da odloviš Dolinarja ~~na~~ ledeno in mrzlo... Razumeš?

Ana. ~~Kedar~~. Ali je bil v resnici on? Ali si ga videla s svojimi očmi?

Alma. Gotovo; koliko se v tem času ni spremenil, da ti ga ne poznala več... A zdaj je slaven ~~slitar~~ umetnik, imeniten slikar,

medtem ko je bil prej čisto navadna krpica...
Lahko boi ponovno, na kacega častilca...

Ana. Oh, ^{meni je le-ko...} ~~le-ko...~~ ^{le-ko.} ~~le-ko.~~ Jaz tega ne morem
povsati... Prosim te, ne muči me... Ali ne, - to
vse ni res, to ne sme biti. Čemu bi se morala
uniciti ravno jaz?... Jaz ne potrebujem bogastva...
* naj razpade vse... naj prodajo dom, naj nas
razjenejo po svetu, - kaj to mene briga... Bunkvec
bodo napravili iz mene, kerhó je uhel Kointa...
O-oh! ~~zaboj je prišlo tako!~~

Alma. Ali Ana, za boga ~~jaz se nisem hotela jediti!~~

(10) 5. prizor. ^{obednice.}
Prejrajši: Marka (iz jedilne sobe).

Marka. Ana, samo besedo... opustite, gospodična
Alma...

Alma. O, prosim! (odpravlja se.)

Ana. Kaj zahtevate, kerkha Marka?

Marka (Almi). Terhój pride na vid, ^{iz klenotek...} ~~iz klenotek...~~

Alma. Torej se počakam. (odide skozi jedilno sobo.)

Marka. Jaz ne vem, Ana, odhod bi vzela besed, -
kerhó bi si poseidala... Zdelaj pihajja Broo;
morda veš, čemu pihajja?

Ana. Čemu?

Marka. Ana, jaz ti ne prigovarjam, ~~ne~~ Ti imaš
čisto svobodno voljo. A reci samo jedno
besedo, reci samo "da" ali "ne", in vse kar imamo
je rešeno ali izgubljeno... (to karkoli od nje) Ti ne odgovoriš?

Ana (stidno). Kaj hočem odgovoriti?

Marka. O bog, mene peče v srcu; jaz ti ne morem
razložiti kerhó jaeno kerhó bi hotela... A moja
vest je čista, jaz ne mislim ničesar slabega...
O, da je moralo piti kerhó dalec... kerhó življenje!

Ana. A jaz ne morem... ne morem. Kaj hočeš
stoviti z mano?

Marka. ~~Ana~~ Ne žali se, ubožica; misli si, da so
bile vse to samo besede... Tu kerhó propademo,
kerhó korej poginemo... Ne, ti nisi vzrok tega;
ti ne moreš pomagati... Ohog, to je bilo se

Bros. Ruda (~~vojaki od od brat Pogradja~~).

Bros. Dobri dan, gospod Ruda! — Nikdar se vas nisem pozdravil tako odhito in od neč, kako danes... ~~sejemite mi...~~

Ruda. Ah, to je kraino. — ~~Jaz sem~~ Odradil sem se že davno, da bi me pozdravil tako odhito in od neč.

Bros. To je ~~lahko~~ ~~možna~~, jako lahko možna... v takih razmerah ~~se~~ ~~čuti~~ človek neha po pozabljenega, oarmljenega... In pi vas, gospod Ruda, je to se prebrno razumljivo... Smrt gospo rapuge vas je uderila presilno, in potém... te gospodarske zadeve...

Ruda. Gospodarske zadeve... da, da... izražate se zelo delikatno...

Bros. Oprostite, leh skrajnj nisen opomnil zato, da bi vas žalil... Predite prepričan, da ga ni nihogar, ki bi ^{na vrsti} čutil z Vami tako vroče in iskreno kakor jaz... Nezgode, ki so zadele vas, zadele so tudi mene.

Ruda. Ah! — Prosim, sedite!

Bros. Prosim. — Oprostite, govorniki hočem popolnoma jasno in naravnost; po svintih se ne pite nikamor... Priznati moram, da mi je to prav za prav težko. Jaz se nam zdim skov gotovo ismo kladen pogovor, brez dne... kakorhvi navaden računski stroj...

Ruda. Izvolite, to je vendar veliki ovinek... a govorniki dalje; razumem dobro.

Bros. Ah... da, kako sem se hotel izražati... Dozdeva se mi, kakor bi stalo nekaj med nama, in ~~gato~~ ~~se~~ ~~nek~~ skov nehoti nekako gemram, da bi vam razložil vse stran v takih ~~in~~ ~~je~~ ~~biti~~ besedah... V prvi vrsti moram zato, ker kajete vi semmi ^{celo} svojim najboljšim prijabljen tako leden, ~~ta~~ — oprostite — naravnost rovižen stroj.

Ruda. Kakš' pridet' do tega? Jaz Vas poclasiem
jako pazno in z velikim zanimanjem.

Broj. Vzemite mi, prosim, da me je genila
Vaša stvar že nekaj prve dni, ko sem bil
pisal na Drenovo... Morda se še spominjate
nekaterih mojih besed... ~~Te~~ Gradnja te železnice
sem doli, ki sloni vse na mojih ramah
~~kakor veste~~ - a mimogrede, - kako mislite
Vi o tej železnici?

Ruda. Ja, zdi se mi, da je to Vaša stvar. Ako
~~upate~~ ~~mislate~~, da se bo splacala - kembolje. Želim vam
najboljših nepekov. A o čem ste v hoteli govoriti?

Broj. ~~At~~ Oprostite, da sem se bil zapletel... No, -
konec, ne mislite, da bi bil ostal na Drenovem
koliko časa samo zaradi tega podjetja... Predvsem
me je zadrževalo zanimanje za Vas, gospod Ruda.

Ruda. To je zame prevelika čast.

Broj. Ne, resnično!... To prekrasno podjetje! -
Čudil sem se samo, kako malo ga cenijo
ljudje! Kakšni zakladi leže v tej zemlji -
za boga! Treba bi bilo samo človeka, ki bi
se znal ozreti nanje... Tu bi se razkopal,
prodalo!... Prili naj bi kaper, ki bi ne znal
izrabiti teh čudovitih naravnih ~~skladov~~ ^{bogastev}, ki se tam
~~ponaj v vsi vodi tam doli, v Drenovici...~~

Tu kar je glavno, - jaz slatim nekaj posebnega,
veličastnega, o čemur se se zdej revde se
ne dá govoriti... Škafka, zaholelo me je v
vse, ko sem bil čul o Vašem polomu...

Ruda. Jaka mehkončen človek ste, gospod

Broj. to se vam mora priznati.

Broj. Ah, Vi me ne razumete prav... obiti
me je nepotrebna navadjenost... Zdelo bi
se vam celo naposled, da iščem svojih
koristij, da govorim iz sebičnosti?...

Ruda. Ne, ne, nihakor ne; kako bi si mogel
predstavljati kaj takega?

Broj. Jolovo, ne predstavljajte si tega,
gospod Ruda, prosim Vas... Zbogaj ^{spas} prišlo

nádmne nekaj drugega, povsem nepričakovanega. in prav s tem sem se bil namenil, da gredo rim y Vami... Gospod Ruda, jaz ljubim gospodično Oluo, včasih hčer...
Ruda. E, vraga, to ste ~~je~~ nalebeli slabo; to mi zbravo za Vaša leta... Ali bi se ne dale posvetiti vse strani kako drugače?

Broj. Kako mislite?

Ruda. Jaz mislim tako: - govorite čisto naravnost in ne v politikah. "Jaz ljubim" - to je izraz, pod katerim krije cela kopa različnih mislij in dejstev. Pustimo to besedo kjer je in sezimo pogumnost pot odlejo. - Torej!

Broj. Ah, Vi ne veste, kako mi žali, da nečete razumeti mojih namenov... Glejte, pristo mi je veličast na misel, da je naposled vendar nekako žalostno, kakole samotarski in preganjati se po svetu brez pravega doma. To ima človek ves drugačen ugled od življenja, če ima družino, kjer se lahko za kmetek odpočije in umiri...

Ruda. Krapala Vas je bedaj sentimentalnost. Ja, - ~~časit se zgodit kaj drugega in to je neprijetno.~~

Broj. Prosim, poclairajte dalje... Ozirot sem se dolgo časa po tihem zavetju, kamor bi lahko položil svojo trudno glavo - Ruda. Ah.

Broj. - in naposled!.. na obzaru Vaše hčerke na vsem njenem vedenju, - in na tej romanu "Sienci", skoro skriti krajini kot obseg leži tako nekaj mehkega, mirnega, da mi je overladalo dušo kakoj v prvih dneh. In potem se je pridružilo sočutje do Vas - oprostite, prosim, - da bi Vas segnali nametno odkor, da bi se priselil tu gor s te tih kraj zunanji svet s svojimi

vsprejmite ga zopet iz ^{mojih rok} ...
kerda, da vam ga vracam ... Kerker vam je znano,
ne pogrešam posvetnega blaga.

Ruda. Da, da, da - in še kdaj dalje. To je nekaka
zamenjava... ^(vstane; nevirica) Ali bi se ne sporobilo, da bi bil v
tem trenutku srecen?

Bros. Upal sem, da vam ustrezem.

Ruda. Da... ne verjemite mojim besedam. Jaz
sem ^{gotovo} srecen... A zdaj se mi, da mi je mraz... Na
vsem tem leži neka umazana, ostudna pega... ali
je ne zapazite?

Bros. Ne, jaz vas ne razumem.

Ruda. Meni se dozdeva tako... a to ne kralj moje
srece niti najmanj... ~~ne bojte se~~ Ozrem se bolj
lahko svobodno kot ~~na~~ kraj? Cesar se dotaknem,
to je moje, - ne? resnicno moje?

Bros. A gospod Ruda.

Ruda. ~~Merda~~ Nikar se ne radujte nad mano. ~~Resnicno~~
Resnicno - jaz nisem tako strocji, kakor bi se
morda videlo. Nekako nejasno mi je pred oami,
to je vse; ~~glede~~ ^{mi} misli mi je v glavo kakor
mojno vino... ^(Krivostup.) A odhitro, zdaj sva sama - ali ni
nekaj nepravilnega tu vmes, - tako nekaj skritega,
nic natancnega...

Bros. Ah, jaz ne zapazim ničesar...

Ruda. Če Vi ne zapazite, potem seveda... Poklicimo
kraj Ana. ^(Gre do obehruce in obehruce.) Da, jaz sem
srecen... to se je zgodilo tako nenadno... Ničesar
pravite?

Bros. A kaj bi bilo?

(Pri vratih, posluša, po nek. odzvonu)

Ruda ^(odpre vrata v obehruce). Ana!... ^{(Hitro, polglasno}

Bros.) In Vi, ne prigovarjajte... ne vplivajte s kakim
strvanjo... nobenih ~~prizor~~ ovinkov, pricin, da Vas se
zadržim, ~~ni~~. Razumete? ... Ana! ^(Ana vstopi.)

Gospod Bros se prisa, ce hocesi biti njegova žena.

Ana. Jaz sem vam pokorna oca.

Ruda. Kako? Anica?

(Bros ji stigne roko.)

Ana. Jaz sem srecna. ^(Da nato Brosu) ^{(prekro tuka).}
^(Ruda gre do vhodnih vratov na desni; dolinar vstopi.)

takouto k družini... zato dovolite, da Vam nagovorim
prememu veselo novice...

Dolinar. Ah da, pravili so mi že tam doli...
Gospodična Ana, gratuliram Vam! (Skine roko-
nji in Brosin.)

Ana. Kako se vam godi, gospod Ivan?... Izue,
~~Dolinar~~ navdili ste nas...

Dolinar. Godi se mi izovestno, hvala... A da sem
nas iznenadil, to me jako boli, lahko mi
vejzame. V iznenadenjih je namreč zmirom
nekaj neprijetnega; človek ima najraje
lahke, komaj čutne prehode. Kako se vam zdi?

Bros. Zadije leto ste bili v Italiji, gospod
Dolinar, kako so mi pravili?

Dolinar. Da, ogledal sem si malo ljudi po svetu.

Bros. In tam doli ste gotovo... kako bi se
izrazil... razširili svoje obzornje, - kako ne,
kako... uglobili svoj nenavadni talent...

Dolinar. Da, da, to je mogoče; kako se
po navadi izražajo...

Ruda. Glavno je, da ste prišli do lepega
imena; zdaj vam menda ne bo treba
več skrbeti tako klaverno za svoj obitek,
nek. Slava sicer se ne prinese denarja
seboj, - a malo lažje je kljub temu.

Dolinar. Prepozno, glejte... vsaka izprememba
puste prepozno. Človek ~~pricakarje~~ ^{navi} koliko časa,
da izpije v tem pričakovanju vse, ~~izuje~~,
kar je v nji resnično dobrega. In to je
žalostno.

Ruda. Za boga, odkod imate hipoma to
muglo dušo? Ne pozna se vam, da bi bili
hodili po Italiji.. In posebno danes nam
nikar ne pričakajte s barbarski vzdihujočimi
besedami: v tem trenutku vlada namreč
radost po teh prostih. Ohi mi tako?...
Meni vsej se zdi, da se čutim srecnega...
Kaj pravi, Anica?

bered nastanejo situosti: - Klanjam se, gospo, dičua Ana. (Odide na desno.)

Ana (sama). Zdrav se je končalo, zdrav je ~~moj~~ ~~vse~~ je umrlo vse. In moje roke so se zmirom zerkle in moje oči gledajo kot prej... Ah, da bi mogla zaspati, da bi bilo karho kemno vse obzok mene... ^{Thakio,} kaj nosila ko življenji? ^{Aradali somi juis in celo...} ~~kaj pocen s tem~~ ~~podanin telerom?~~ (Omakne na zepo.) O mati, moja mati, ali me ne vidite? Zdrav ne priletite k meni, moja mati? Vzemite me sako, mati, jaz sem utrujena...

Ruda (iz obednice). Ana?... (Stopi na prag in in stotaji ko ugleda Ano, stotaji s pre- padenim obrazom in sklonjeno glavo.)

Kaj je s teboj?

Ana (klackno). Slabo mi je... Razdimo na verendo, na hladem zraku...

Zastor.

Juan Cauhar

8 : 6.5 = 15 : x

$$\begin{array}{r}
 6.5 \cdot 15 \\
 97.5 : 8 = 12.2 \\
 17 \\
 1.5
 \end{array}$$

8 : 6.5 = x : 15

$$\begin{array}{r}
 120 : 6.5 = 28.4 \\
 .550 \\
 = 300 \\
 40
 \end{array}$$

200 : 3 = 66.6

20

133.2

14

19

15

~~14~~

10